

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሰማንያ አራት።

ሰንበትና ሥጋ መልበስ፡ የሚለራውያን የማጎተም ሂደት መሠረታዊ ድንጋዮች

Jeff Pippenger

2024-04-14

በፈተናው ሂደት ውስጥ ወድቀው ለቀሩት የሚለራዎት ትውልድ የመጨረሻው ፈተና፣ በ1856 ዓ.ም. በዘሌዋውያን ምዕራፍ ሃያ ስድስት ላይ ስለ "ሰባቱ ዘመናት" የጨመረ ብርሃን በመምጣቱ ጀመረ። ከ1856 እስከ 1863 ዓ.ም. ድረስ፣ የሎዶቅያ መልእክት በጥቅምት 22 ቀን 1844 ዓ.ም. ሦስተኛው መልእክት በመምጣቱ የጀመረውን ዘመን ውስጥ ያለ የመጨረሻ የጊዜ ክፍለ ዘመን ምልክት አደረገ። ያ የጊዜ ክፍለ ዘመን በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ተወክሎ ተቀምጧል።

ያ የጊዜ ወቅት በእነዚያ ጥቅሶች ብቻ ሳይሆን፣ እነዚያን ጥቅሶች የፈጸመው ታሪክ ደግሞ ያብራራዋል፤ እንዲሁም ሥነምግባር፣ ይህም ደግሞ ቂሳርያ ፊልጶስጥስ የሆነው፣ የምድር አቀማመጥ ምስክርነት ደግሞ ይመሰክራል። ቂሳርያ ፊልጶስጥስ ከመስቀሉ ጥቂት ቀደም ብሎ በክርስቶስ ሆን ተብሎ ተጎብኝቶ ነበር፤ መስቀሉም በቁጥር አሥራ ስድስት የተወከለውን የእሁድ ሕግ ይወክላል። በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የይሁዳ ነገድ አንበሳ የሰንበትን ትምህርት በልዩ ብርሃን ለይቶ አሳየ። ከዚያም የፈተናው ሂደት መጨረሻ ላይ በ"ሰባት ዘመናት" ላይ የእውቀት መጨመርን አስገባ፤ "ሰባት ዘመናት"ም የዘሌዋውያን ምዕራፍ 26 የሰንበት ትምህርት ነው። ይኸውም የምድሪቱ ዕረፍት የሚያዝዘው የሰንበት ትእዛዝ፣ ሰዎች የሚያርፉበት የሰንበት ትእዛዝ ጋር ቀጥተኛ ትይዩ ነው። የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታትና የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት የጊዜ ትንቢቶች ሁለቱም በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ተፈጸሙ።

ከ1856 እስከ 1863 ድረስ ያለው የመፈተን ሂደት የመጨረሻው ዘመን፣ በማጎተም መታተምና በመፈተን ሂደት መጀመሪያ ላይ በልዩ ብርሃን ውስጥ የተቀመጠውን ሰንበት የበለጠ መገለጥ ነበር። በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ያሉት በመፈጸማቸው የተመለከተው ታሪክ፣ የእግዚአብሔር ማጎተም በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ላይ ለዘላለም የሚታተምበትን የመፈተን ዘመን ይወክላል። በዚያ ታሪክ ውስጥ የሕዝቅኤል ሁለቱ በትሮች አንድ ይሆናሉ። የሁለቱ በትሮች መጣመር መለኮት ከሰብአዊነት ጋር መቀላቀሉን ይወክላል፤ እና በዚያ ታሪክ ውስጥ በልዩ ብርሃን የሚያበራው ትምህርት የሥጋ መውሰድ ትምህርት ነው።

ስለዚህ ጴጥሮስ በቂሳርያ ፊልጶስ ክርስቶስን እንደ የእግዚአብሔር ልጅ በለየ ጊዜ፣ ክርስቶስ እንደ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑ ሁለት ባሕርያቱን ማለትም ሥጋን በራሱ ላይ የተሸከመ መለኮታዊ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን፣ በዚህም ሂደት የሰው ልጅ መሆኑን እየተቀበለ ነበር።

"ደቀ መዛሙርቱ ስለ ክርስቶስ የሚመሰክሩትን ትንቢቶች ሲመረምሩ፣ ከመለኮት ጋር ወደ ጎብረት ተመሩ። እናም በምድር የጀመረውን ሥራ ለመፈጸም ወደ ሰማይ ስለ ዐረገው እርሱ ተማሩ። በእርሱ ውስጥ መለኮታዊ እርዳታ ያልተጨመረለት ማንኛውም የሰው ፍጡር ሊያስተውለው የማይችለው እውቀት እንደሚኖር እውነታ አወቁ። ነገሥታት፣ ነቢያት፣ እና ጻድቃን አስቀድመው ስለ እርሱ የተናገሩትን የእርሱን እርዳታ ይሻሉ ነበር። ስለ ባሕርይውና ስለ ሥራው የተሰጡትን ትንቢታዊ መግለጫዎች በድንቅ ይጋግመው አነበቡ። ስለ ክርስቶስ የሚመሰክሩትን ታላላቅ እውነቶች በመቀበል ምንኛ ደካማ የነበረ መረዳታቸው! ትንቢታዊ መጻሕፍትን ምንኛ በድብዝሃ ተረድተው ነበር! በመዋረዱ ውስጥ ሳለ፣ እንደ ሰው በሰዎች መካከል ሲመላለስ ሲመለከቱት፣ የተዋሕዶውን ምሥጢር፣ የባሕርይን ሁለትነት አልተረዱም ነበር። በሰብአዊነት ውስጥ ያለውን መለኮት ሙሉ በሙሉ እንዳያውቁ ዓይኖቻቸው ተከልክለው ነበር። ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ ከበሩ በኋላ፣ እንደገና ሊያዩትና በእግሩ ሥር

ራሳቸውን ሊጥሉ ምንኛ ናፈቁ!" The Desire of Ages, 507.

ከ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ጀምሮ እስከ 1863 ዓ.ም. ድረስ ያለው ዘመን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች የመታተሚያ ጊዜን ይወክላል። ይህ ዘመን በመታተሙ ወቅት ከሚገለጹት ብዙ እውነቶች መካከል ሰንበት እንደ ልዩ እውነት በመቀረቡ ጀመረ። ይህ ዘመን የሰባተኛውን መለከት መነፋት ጀመረ፤ ይህም የእግዚአብሔር ምስጢር መፈጸም ያለበትን ጊዜ ያመለክታል።

ነገር ግን ሰባተኛው መልአክ መንፋት ሲጀምር፣ በድምፁ ዘመን፣ እግዚአብሔር ለባሪያዎቹ ለነቢያት እንደ ነገራቸው፣ የእግዚአብሔር ምስጢር ይፈጸማል። ራእይ 10፣7።

ሰባተኛው መልአክ ደግሞ ሦስተኛው ወዮ ነው፤ ምክንያቱም ማኅተም መታተም የሚፈጸመው የእስልምና ጦርነት ንቁ ሆኖ ባለበት ታሪክ ውስጥ ነው። ሚሊራዊ አድቪንቲዝም ከጥቅምት 22 ቀን 1844 በኋላ በተከተለው ዘመን ታማኝ በሆነ ኖሮ፣ ነሐሴ 11 ቀን 1840 የታገደው እስልምና ተፈትቶ በወጣ ነበር።

"አድቪንቲስቶች በ1844 ከታላቁ ተስፋ መቁረጥ በኋላ በእምነታቸው ጸንተው በአምላክ የተከፈተውን የመለኮታዊ አመራር በአንድነት ተከትለው፣ የሦስተኛውን መልአክ መልእክት ተቀብለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለዓለም በማወጅ ብቀጥሎ ኖሮ፣ የእግዚአብሔርን ማዳን ባዩ ነበር፤ ጌታም ከጥረታቸው ጋር በኃይል በሠራ ነበር፤ ሥራውም በተፈጸመ ነበር፤ ክርስቶስም ሕዝቡን ወደ ሽልማታቸው ሊቀበል እስከ አሁን በፊት መጥቶ በነበር። ነገር ግን ከዚያ ተስፋ መቁረጥ በኋላ በመጣው የጥርጣሬና የእርግጠኝነት ማጣት ዘመን፣ ከአድቪንቲስቶች አማኞች ብዙዎች እምነታቸውን ተዉ.... ስለዚህ ሥራው ተሰናክለ፣ ዓለምም በጨለማ ተተወች። መላው የአድቪንቲስት አካል በእግዚአብሔር ትእዛዛትና በኢየሱስ እምነት ላይ ተባብሮ ቆሞ በነበር ኖሮ፣ ታሪካችን እንዴት እጅግ የተለየ በሆነ ነበር!" ኤቫንጀሊዝም፣ 695።

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ሰባተኛው መለከት መነፋት ጀመረ፣ የኢየሱስም መለከትም ደግሞ መነፋት ጀመረ።

ለአንተም ሰባት የዓመታት ሰንበቶችን ትቁጥራለህ፣ ሰባት ጊዜ ሰባት ዓመት፤ የእነዚህም ሰባት የዓመታት ሰንበቶች ዘመን አርባ ዘጠኝ ዓመት ይሆንልሃል። ከዚያም በሰባተኛው ወር በአሥረኛው ቀን የኢየሱስም ቀንደ መለከት እንዲነፋ ታደርጋለህ፤ በማስተስረያው ቀን በምድራችሁ ሁሉ መለከቱን ታስነፋ። አምሳኛውንም ዓመት ትቀድሳለችሁ፣ በምድርም ሁሉ ለነዋሪዎቹ ሁሉ ነፃነትን ታውጃለችሁ፤ እርስዎም ለእናንተ ኢየሱስም ትሆናለች፤ እያንዳንዱም ሰው ወደ ርስቱ ይመለሳል፣ እያንዳንዱም ሰው ወደ ወገኑ ይመለሳል። ዘሌዋውያን 25፣8-10።

የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም ጊዜ ሲጀምር፣ በእስልምና የተፈጸመው ጦርነት እንደ ደረሰ የሚለይ መለከት አለ፣ እንዲሁም የኃጢአት ባሪያዎች ሆነው ለነበሩት ነጻነትን የሚያውቁ መለከት አለ። አንዱ መለከት ውጫዊውን ታሪክ ይለያል፤ ሌላውም በእነዚያ የመጨረሻ ዘመን የቃል ኪዳን ሕዝቦች ውስጥ ያለውን ውስጣዊ ልምምድ ይወክላል። ባርነታቸው የሚወገደው ሰብአዊነታቸው ከእርሱ መለኮት ጋር ለዘላለም በሚቀላቀልበት ጊዜ ነው። መስመር በመስመር፣ እነዚያ ሁለቱ መለኮቶች አንድ መለኮት ናቸው፤ ምክንያቱም የኢየሱስም መለከት የሚነፋው በስርዖት ቀን ብቻ ነውና፣ የስርዖት ቀንም የሰስተኛው ወዮ ሰባተኛው መለከት በሚነፋበት ጊዜ ይጀምራል። በሚላራይት እንቅስቃሴ እነዚህን ሁለቱን መለኮቶች የወከለው ትምህርት የሰንበት ብርሃን ነበር። በእነዚህ የመጨረሻ ቀኖች ሁለቱንም መለኮቶች የሚወክለው ብርሃን የሥጋ መልበስ ትምህርት ነው። መስመር በመስመር፣ ሰንበትና የሥጋ መልበስ ትምህርት አንድ ዓይነት ትምህርት ናቸው።

የዴጥሮስ መናዘዝ መሲሑን፣ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ልጅ ማንነት ገለጠ። መሲሑ የእግዚአብሔር ልጅ ነው። መሲሑ በሰንበት የተወከለው ፈጣሪ ነው።

“ጳውሎስ ክርስቶስ በምድር ላይ ሲኖር ፈጽሞ አላየውም ነበር። ስለ እርሱና ስለ ሥራዎቹ በእርግጥ ሰምቶ ነበር፤ ነገር ግን የተስፋ የተሰጠው መሲሕ፣ የዓለማት ሁሉ ፈጣሪ፣ የበረከት ሁሉ ሰጪ፣ እንደ ተራ ሰው ብቻ በምድር ላይ እንዲገለጥ ሊያምን አልቻለም።” Sketches from the Life of Paul, 256.

ሰንበት ፈጣሪውን ያሳያል፤ ጴጥሮስም የለየው ፈጣሪ ክርስቶስ ነበር። ጴጥሮስ የለየው የእግዚአብሔር ልጅ ከሰው ሥጋ ጋር ተዋሕዶ የሰው ልጅ የሆነው እርሱ ነው። የእግዚአብሔር ልጅ ሥጋ መልበስን ይወክላል።

“ክርስቶስ ወንዶችንና ሴቶችን ድል ለመንሣት ኃይል አመጣላቸው። በሰው አምሳል ወደዚህ ዓለም መጣ፣ በሰዎች መካከል እንደ ሰው ይኖር ዘንድ። እንዲፈተንና እንዲሞከር የሰብዓዊ ባሕርይን ኃላፊነቶች ተሸክመው። በሰብዓዊነቱ ውስጥ የመለኮታዊ ባሕርይ ተከፋይ ነበር። በሥጋ መዋሐዱ ውስጥ የእግዚአብሔር ልጅ የሚለውን ማዕረግ በአዲስ አተያይ አገኘ። መልአኩም ለማርያም እንዲህ አላት፡- ‘የልዑል ኃይል ይጽልልሻል፤ ስለዚህም ከአንቺ የሚወለደው ያ ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል’ (ሉቃስ 1:35)። የሰው ልጅ ሳለ፣ በአዲስ አተያይ የእግዚአብሔር ልጅ ሆነ። እንዲሁም በዓለማችን ቆሙ—የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ፣ ነገር ግን በልደት ከሰው ዘር ጋር የተባበረ።” Selected Messages, book 1, 226.

በቄሳርያ ፊልጶስ፣ የጴጥሮስ ሁለት እጥፍ መኖር ዲዩቲስ ክርስቶስ፣ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን፣ እንዲሁም በ1844 የተበራውን የሰንበት ትምህርት ከመጨረሻዎቹ ዘመናት የሚታወቀው የሥጋ መውሰድ ትምህርት ጋር የሚያስተውሉትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ይወክል ነበር። የዚህ ሁለት እጥፍ እውነት ብርሃን በማጎተም ጊዜ ዘመን መጀመሪያና መጨረሻ ይገለጻል፤ ይህም ከጥቅምት 22, 1844 እስከ 1863 ያለው የማጎተም ታሪክ፣ እንዲሁም የራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ሁለቱ ድምፆች ታሪክ እንደሚመሰክሩት ነው።

በሁለቱም በማህተም ሂደት ውስጥ ባለው የሚለራውያን መስመር እና በራእይ አሥራ ስምንት ውስጥ ባለው የማህተም ትንቢታዊ መስመር መጨረሻው ላይ፣ አንድ ወገን እንደ ሰነፍ ደናግል የሚገለጥበት ፈተና አለ፤ ይህም ከ1856 እስከ 1863 እንደነበረው ሁሉ ነው፤ እንዲሁም ከጁላይ 2023 ጀምሮ እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ድረስ አንድ ወገን እንደ ጠቢባን ደናግል ይገለጻል። ያ የመጨረሻው የፈተና ዘመን የዘመኑን መጀመሪያ ይደግማል። በሴፕቴምበር 11, 2001 የወረደው ያው መልአክ በ2023 እንደ ሚካኤል መጥቶ ሙታንን ወደ ሕይወት ለመጥራት ደረሰ፤ አንዳንዶቹን ወደ ዘላለማዊ ሕይወት አንዳንዶቹንም ወደ ዘላለማዊ ሞት። በደረሰ ጊዜም ሕዝቡን ወደ መሠረቶቹ መለሰቸው። አንዳንዶች በአሮጌዎቹ መንገዶች ሊሄዱ እምቢ ይላሉ፤ አንዳንዶች ግን በአሮጌዎቹ መንገዶች ይሄዳሉ። አንዳንዶች የመለኮቱን ድምፅ ይሰማሉ፤ አንዳንዶች ግን መስማትን እምቢ ይላሉ።

እንዲህ ይላል ጌታ፤ በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ ስለ ቀድሞው መንገዶች ጠይቁ፤ መልካሙ መንገድ የት እንዳለ ጠይቁ፣ በእርሱም ተመላለሱ፣ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። ነገር ግን እነርሱ፡- በእርሱ አንመላለስም አሉ። ደግሞም፡- የመለኮቱን ድምፅ ስሙ እያልሁ ጠባቂዎችን በላያችሁ ሾምሁ። ነገር ግን እነርሱ፡- አንሰማም አሉ። ኤርምያስ 6፡16፣ 17።

በጠባቂዎች የሚነፋው መለኮት የሚወክለው መልእክት ሁለት ገጽታ ያለው ነው። እርሱ የእስልምና ሰባተኛው መለኮት እና የነጻነት ኢዮቤልዩ መለኮት ነው። እርሱ በሥጋ መኖሩ ምስጢር የሚፈጸመውን የመለኮት ከሰብአዊነት ጋር መዋሃድ የሚገልጽ መልእክት ሲሆን፣ ይህም የእግዚአብሔርን ማጎተም፣ ያም ሰንበት የሆነውን፣ ለመቀበል የተዘጋጀ ባሕርይ ያፈራል። በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ የጀመረው፣ ከ2001 በኋላ ሃያ ሁለት ዓመታት ከተሞሉ በኋላ የዚያ የመጨረሻ የማጎተም ሥራ ጊዜ ጋር የተያያዙት መልእክት፣ ሥራ እና ሁኔታዎች በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት እና በማቴዎስ ምዕራፍ አሥራ ስድስት ውስጥ ክርስቶስ ወደ ቄሳርያ ፊልጶስዩስ በመጎብኘቱ ይወክላሉ።

በአሥሩ ድንግል ምሳሌ ውስጥ ሁሉም ድንግሎች በመዘግየቱ ጊዜ ተኙ። ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ አልዓዛር ተኝቶአል አላቸው።

ይህን ተናግሮ ከዚያም እንዲህ አላቸው፡- ወዳጆችን አልዓዛር ተኝቶአል፤ ነገር ግን እኔ ከእንቅልፍ ላስነሣው እሄዳለሁ። ደቀ መዛሙርቱም፡- ጌታ ሆይ፣ ቢተኛ ይድናል አሉት። ነገር ግን ኢየሱስ ስለ ሞቱ ተናግሮ ነበር፤ እነርሱ ግን ስለ እንቅልፍ ዕረፍት እንደ ተናገረ አሰቡ። ስለዚህ ኢየሱስ በግልጽ፡- አልዓዛር ሞቶአል አላቸው። ዮሐንስ 11:10-14።

በሃያ አንድ ቀን መጨረሻ ዳንኤል ራእዩን አየ፣ እርሱም በጥልቅ እንቅልፍ ውስጥ ነበር።

እኔ ዳንኤል ብቻዬን ራእዩን አየሁ፤ ከእኔም ጋር የነበሩት ሰዎች ራእዩን አላዩም፤ ነገር ግን ታላቅ መንቀጥቀጥ ወደቀባቸው፡ ራሳቸውንም ለመሸገግ ሸሹ። ስለዚህ ብቻዬን ቀረሁ፣ ይህንም ታላቅ ራእይ አየሁ፤ ኃይልም አልቀረብኝም፤ ውበቱ በውስጤ ወደ ጥፋት ተለወጠብኝና፣ ኃይልም አልጠበቅሁም። ነገር ግን የቃሉን ድምፅ ሰማሁ፤ የቃሉንም ድምፅ በሰማሁ ጊዜ በፊቱ ላይ ተደፍቼ፣ ፊቴም ወደ ምድር ሆኖ በከባድ እንቅልፍ ውስጥ ነበርሁ። ዳንኤል 10:7-9።

የራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ሁለቱ ምስክሮች ለሦስት ቀን ተኩል በጎዳና ላይ ሞተው ነበር፣ የሕዝቅኤልም የሞቱ አጥንቶች በሸለቆው ውስጥ ነበሩ። በጁላይ 18፣ 2020 በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ድንግልናዎች ላይ የመንፈሳዊ ሞትና እንቅልፍ የመቆያ ዘመን መጣ። ከሦስት ዓመት በኋላ እግዚአብሔር የዘመኑ ፍጻሜ ሕዝቡን እንደ ሰንደቁና እንደ ኅያል ሠራዊቱ የማንቃትና የማዘጋጀት ሂደት ተጀመረ። በጁላይ 18፣ 2020 የወረደው መልአክ፣ መላእክት በሚወርዱበት ጊዜ ሁልጊዜ እንደሚያደርጉት፣ አንድ እውነት ፈታ።

እርሱ የፈታው እውነት የመዘግየቱ ጊዜና የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ልምምድ ነበር። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ተበትኖ ነበር፤ እነርሱንም የማንቃት ሂደት በታሪክ ሲደርስ፣ ተበትነው እንደነበሩና በመዘግየቱ ጊዜ ውስጥ እንዳሉ እንዲያውቁና እንዲቀበሉ ይጠየቅባቸው ነበር። ከዚያም የመዘግየቱን ጊዜ መልእክት ለማበርታት ብዙ መላእክት፣ ወይም ብዙ መልእክቶች ተልከው ነበር።

“የሁለተኛው መልአክ መልእክት ማብቂያ አጠገብ፣ ከሰማይ ታላቅ ብርሃን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሲያበራ አየሁ። የዚህም ብርሃን ጨረሮች እንደ ፀሐይ ደማቅ ይመስሉ ነበር። እናም የመላእክትን ድምፅ፣ ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ!’ ብለው ሲጮኹ ሰማሁ።”

“ይህ ለሁለተኛው መልአክ መልእክት ኃይልን የሚሰጥ የእኩለ ሌሊት ጩኸት ነበር። የተስፋ የቆረጡትን ቅዱሳን ለማንቃትና በፊታቸው ላለው ታላቅ ሥራ ለማዘጋጀት መላእክት ከሰማይ ተልከው ነበር። እጅግ ብዙ ችሎታ ያላቸው ሰዎች ይህን መልእክት ለመቀበል የመጀመሪያዎቹ አልነበሩም። መላእክት ወደ ትሑታንና ተወስነው የተሰጡ ሰዎች ተልከው ነበር፤ እናም ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ!’ የሚለውን ጩኸት እንዲያሰሙ አስገደዱአቸው። ይህን ጩኸት አደራ የተቀበሉትም ፈጥነው ሄዱ። በመንፈስ ቅዱስም ኃይል መልእክቱን አሰሙ፣ ተስፋ የቆረጡትንም ወንድሞቻቸውን አነቁ። ይህ ሥራ በሰው ጥብብና ትምህርት ላይ የቆመ አልነበረም፤ በእግዚአብሔር ኃይል ላይ እንጂ፤ ጩኸቱንም የሰሙ ቅዱሳኑ ሊቋቋሙት አልቻሉም። እጅግ መንፈሳዊያን የነበሩት ይህን መልእክት አስቀድመው ተቀበሉት፤ ቀደም ሲልም በሥራው ውስጥ መሪዎች የነበሩት ግን ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ!’ የሚለውን ጩኸት ለመቀበልና ለማጠናከር ከሁሉ የኋለኞቹ ነበሩ።”

“በምድሪቱ ሁሉ ክፍል ላይ ስለ ሁለተኛው መልአክ መልእክት ብርሃን ተሰጠ፣ እናም ጩኸቱ የሺዎችን ልብ አቀለጠ። ከከተማ ወደ ከተማ፣ ከመንደርም ወደ መንደር ሄደ፣ እስኪ የሚጠባበቁት የእግዚአብሔር ሕዝብ ፈጽሞ ድረስ እስኪነቃቁ ድረስ። በብዙ ቤተ ክርስቲያናት መልእክቱ እንዲሰጥ አልተፈቀደም፣ እናም ሕያው ምስክርነት የነበራቸው ብዙ ሰዎች እነዚህን የወደቁ አብያተ ክርስቲያናት ተዉ። በእኩለ ሌሊት ጩኸት ታላቅ ሥራ ተፈጸመ። መልእክቱ ልብን የሚመረምር ነበር፣ አማኞችንም ለራሳቸው

ሕያው ልምምድ እንዲፈልጉ ይመራ ነበር። እርስ በርሳቸው ላይ መደገፍ እንደማይችሉ ያውቁ ነበር።”
Early Writings, 238.

በምሳሌው ውስጥ ያለው የ“እኩለ ሌሊት ጩኸት” መልእክት መምጣት፣ የሁለቱ የድንግል ክፍሎች ዘይት እንዳላቸው ወይም እንደሌላቸው የሚገለጥበትን ጊዜ ያሳያል። ጥበበኞቹ ዘይት አላቸው፤ ሰነፎቹ ግን የላቸውም። ምሳሌው በሚለራዊት ታሪክ ውስጥ በሳሙኤል ስኖው ሥራ ተፈጻሚ፤ በዚያም ሥራ ውስጥ ስኖው ያቀረበው መልእክት በዚያን ዘመን በሚለራዊት ሕትመቶች ውስጥ በወጡት ጽሑፎቹ እንደሚወከል ተዳብሯል። ከዚያም ከነሐሴ 12 እስከ 17 ቀን 1844 ድረስ የተካሄደው ወደ ኤክስተር የካምፕ ስብሰባ በደረሰ ጊዜ፣ በመጨረሻ በስብሰባው ላይ የነበሩት ስብሰባውን ትተው መልእክቱን እንዲያውጁ ያደረሳቸው አንድ ወቅት ደግሞ ተወክሎ ነበር።

በ“እኩለ ሌሊት ጩኸት” መልእክት ፍጹም ተመሥርቶ የሚቆምበት “የጊዜ ነጥብ” አለ፤ በዚያም ነጥብ፣ በምሳሌው መሠረት፣ የምሕረት ጊዜ በደናግል ላይ ይዘጋል። ከዚያ “የጊዜ ነጥብ” በፊት፣ መልእክቱ በመገንባት ላይ የሚገኝበት “አንድ ዘመን” ይቀድማል። ከ2023 ጁላይ ጀምሮ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በመገንባት ላይ ነው፤ እናም ከሚለራዊው ፍጻሜ በተለየ ሁኔታ፣ መልእክቱ ከ“የምሕረት ጊዜ መዘጋት” በፊት አስቀድሞ በዓለም ዙሪያ ተላልፏል። በኤክስተር ስብሰባ መጨረሻ የምሕረት ጊዜ በተዘጋ ጊዜ፣ መልእክቱ ከዚያ በኋላ “ወደ ምድሪቱ ክፍል ሁሉ” ሄደ፤ “በሁለተኛውም መልእክት መልእክት ላይ ብርሃን ተሰጠ፣ ጩኸቱም የሺዎችን ልብ አቀለጠ። ከከተማ ወደ ከተማ፣ ከመንደርም ወደ መንደር ሄደ፣ እስኪጠበቁ የነበሩት የእግዚአብሔር ሕዝብ ፍጹም እስኪነቁ ድረስ።”

በአሁኑ የታሪካችን ሁኔታ ውስጥ፣ በ2023 ዓ.ም. ጁላይ ወር ጀምሮ ለህትመት የቀረበው መልእክት አሁን በዓለም ዙሪያ በአንድ መቶ ሀያ አገሮች ውስጥ ደርሷል፤ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት እድገትን የሚወክሉትም ጽሑፎች ከስድሳ በላይ ቋንቋዎች ውስጥ ይገኛሉ፣ እነዚህም ጽሑፎች ሊነበቡ ወይም ሊደመጡ ይችላሉ።

የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ፣ እግዚአብሔር በቅርቡ ሊሆኑ ያሉትን ነገሮች ለባሪያዎቹ ያሳይ ዘንድ ለእርሱ የሰጠው ነው፤ እርሱም መልእኩን ልኮ ለባሪያው ለዮሐንስ በምልክት አሳወቀው። እርሱም ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት እንዲሁም ስለየው ሁሉ መሰከረ። የዚህን ትንቢት ቃል የሚያነብ ብፁዕ ነው፣ የሚሰሙትም በውስጡ የተጻፉትን የሚጠብቁም ብፁዓን ናቸው፤ ጊዜው ቀርቦአልና። ራእይ 1፣1-3።

ይህ መልእክት በጽሑፎቹ የተወከለው ብርሃን በሁለት ሰዎች በግምት በስድስት ወራት ውስጥ ተፈጽሟል።

“በ— ውስጥ ለመርዳት የሚችሉ ሰዎች ለሥራቸው ግዴታ እስካልተነቁ ድረስ፣ የሦስተኛው መልእክ ከፍተኛ ጩኸት በሚሰማበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ሥራ አያውቁትም። ብርሃን ምድርን ለማብራት በሚወጣበት ጊዜ፣ ወደ እግዚአብሔር ርዳታ ለመውጣት ፋንታ፣ ሥራውን ከጠባብ አሳባቸው ጋር እንዲስማማ ለመገደብ ይፈልጋሉ። ይህን እንድታውቁ እነግራችኋለሁ፤ ጌታ በዚህ የመጨረሻ ሥራ ከተለመደው የነገሮች ሥርዓት እጅግ የተለየ መንገድ ይሠራል፤ እንዲሁም ከማንኛውም የሰው እቅድ ጋር የሚቃረን መንገድ ይሆናል። በመካከላችን የእግዚአብሔርን ሥራ ሁልጊዜ ለመቆጣጠር፣ እንዲሁም ለዓለም ሊሰጥ በሚገባው መልእክት ውስጥ ከሦስተኛው መልእክ ጋር የሚተባበረው መልእክ መሪነት ሥራው በሚገፋ ጊዜ ምን እንቅስቃሴዎች መደረግ እንዳለባቸው እስከ መደንገጥ ድረስ ሊያዝዙ የሚፈልጉ ይኖራሉ። እግዚአብሔር በገዛ እጁ መንግሥቱን እንደያዘ የሚታይባቸውን መንገዶችና መሣሪያዎች ይጠቀማል። ሠራተኞችም የጽድቁን ሥራ ለመምጣትና ለማፈጸም የሚጠቀሙባቸው ቀላል መንገዶች ሲያዩ ይገረማሉ።” Testimonies to Ministers, 300.

ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ አሁን የመጨረሻው ዘመን ሕዝቡን በዳንኤል 11 ውስጥ ወደ አንቀጾች አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት አድርጎአቸዋል፤ በዚህም ከ200 ዓ.ዓ. እስከ 63 ዓ.ዓ. ባለው ታሪክ የተወከለውን ታሪክ እንዲሁም ማቴዎስ ምዕራፍ 16ን እና ክርስቶስ ወደ ቂሳርያ ፊልጶስጥስ ያደረገውን ጉብኝት ታሪክ ከፍቶአል። ትንቢቶቹም ሆኑ የፍጻሜያቸው ታሪኮች፤ እስከ መጨረሻው ዘመን ድረስ የታተመው የዳንኤል መጽሐፍ ክፍል ጋር ይጣጣማሉ። የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት አንድ መጽሐፍ ናቸው፤ ስለዚህ በመጨረሻዎቹ ዘመናት፣ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት፣ የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ ይፈታል፤ ያም ራእይ ከዳንኤል ውስጥ ከመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋር የሚዛመደውን ክፍል ያካትታል። የኤክስተር የካምፕ ስብሰባ ወደ ፍጻሜው የሚደርስበት ጊዜ ቀርቦአል።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ “የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃላት አትታተም። ጊዜው ቀርቦአልና። ዓመፀኛው ወደፊትም ዓመፀኛ ይሁን፤ ርኩሱም ወደፊትም ርኩስ ይሁን፤ ጻድቁም ወደፊትም ጻድቅን ያድርግ፤ ቅዱሱም ወደፊትም ይቀደስ።” ራእይ 22፡10፡11።

ይህንን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“እነሆ፣ ቀኖች ይመጣሉ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ በምድሪቱ ላይ ራብን እልካለሁ፤ ይህም የእንጀራ ራብ አይደለም፣ የውኃም ጥም አይደለም፣ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃል የመስማት ራብ ነው፤ ከባሕርም እስከ ባሕር፣ ከሰሜንም እስከ ምሥራቅ ይባዛሉ፤ የእግዚአብሔርንም ቃል ለመፈለግ እየሮጡ ወዲህና ወዲያ ይመለሳሉ። አያገኙትምም። በዚያ ቀን ቆነጃጅት ድንግል ሴቶችና ጎበዝ ወጣቶች በጥም ይዝላሉ። በሰማርያ ኃጢአት የሚምሉ፣ ‘አምላክህ፣ ዳን ሆይ፣ ሕያው ነው’ የሚሉ፣ ‘የብእርሳቤህ መንገድ ሕያው ነው’ የሚሉም፣ እነርሱ ይወድቃሉ፣ ዳግምም ፈጽሞ አይነሡም።” አሞጽ 8፡11-14።